

BIBLIOGRAPHY

Books

Bourne, L.E., Ekstrand., B.R. and Dominowski, R.L., The Psychology of Thinking, New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1971.

Davis, G.A., Psychology of Problem Solving : Theory and Practice, New York; Basic Book Inc., 1973.

Deese, James, The Psychology of Learning, McGraw-Hill Book Company Inc., 1958.

Gagné, R.M., The Conditions of Learning, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1965.

Hilgard, E.R. and Bower, G.H., Theories of Learning, Meredith Publishing Company, 1966.

Kintsch, Walter, Learning, Memory and Conceptual Processes, John Wiley & Sons, Inc., 1970.

Köhler, Wolf Gang, The Mentality of Apes, Translated from the Second Revised Edition by Ella Winter; Percy Lund, Humphries Co. Ltd., 1925.

Thomson, Robert, The Psychology of Thinking, Penguin Book Ltd., 1959.

Wertheimer, Max, Productive Thinking, New York : Harpen & Brothers Publisher, 1959.

Woodworth, R.S. and Schlosberg, H., Experimental Psychology, Henry Holt and Company Inc., 1954.

Articles

Egan, S.C. and Margaret, Mary, "The Effects of Formalized Training in Analytical Problem-Solving Skills in a Professional College of Education course," Dissertation Abstracts International, March, Vol. 38, No. 9, 1978.

I.B.V.M., Shean, Sister Jeannette Mary, "The Effect of Training in Creative Problem Solving on Divergent Thinking and Organizational Perceptions of students of school Administration, Dissertation Abstract International, August, vol. 38, No. 2, 1977.

Nelson, George, Bratton, "The Effect of Heuristic Instruction on Problem Solving Ability in College Algebra," Dissertation Abstracts International, January, vol. 38, No. 7, 1978.

Ossie, Mea Banks, Thomas, "Direct Instruction on Three Reading Variables Related to Verbal Arithmetic Problem Solving of Educable Mentally Retarded Pupils," Dissertation Abstract International, July, vol. 39, 1978.

Seung, Jong Lee, "The Effects of Process Behaviors on Problem-Solving Performance in Various Tests," Dissertation Abstracts International, October, Vol. 39, No. 4, 1978.

Terry, Joe, Shaw, "The Effects of Problem-Solving Training in Science upon utilization of Problem Solving Skills in Science and Social Studies," Dissertation Abstracts International, March, vol. 38, 1978.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

จำนวนเวลาและจำนวนขั้นตอนที่ผู้เข้ารับการทดลองใช้ในการแก้ปัญหา

คนที่	ชนิดการทดสอบ	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
		ใช้เวลา(นาที)	จำนวนขั้นตอน	ใช้เวลา(นาที)	จำนวนขั้นตอน
๑	Pretest Posttest	๔ ๗	๔+ ๙๐..	๖ ๕	๙๐+.. ๖
๒	Pretest Posttest	๖ ๑๙	+ ๙๐+.. ๙๐..	๗ ๕	+ ๙๐.. ๗
๓	Pretest Posttest	๗ ๘	+ ๙๐+.. ๙๐..	๑๒ ๖	+ ๙๐.. ๔
๔	Pretest Posttest	๖ ๘	+ ๙๐+.. ๙๐..	๑๗ ๗	+ ๙๐.. ๖
๕	Pretest Posttest	๑๒ ๑๒	+ ๙๐+.. ๙๐..	๙ ๗	+ ๙๐.. ๔
๖	Pretest Posttest	๗ ๑๕	๖+ ๙๐..	๖ ๗	+ ๙๐.. ๔
๗	Pretest Posttest	๙ ๑๕	+ ๙๐+.. ๖	๘ ๘	+ ๙๐.. ๙๐
๘	Pretest Posttest	๙ ๑๑	๗ ๙๐	๙๐ ๗	+ ๙๐.. ๔
๙	Pretest Posttest	๗ ๘	+ ๙๐+.. ๙๐..	๖ ๘	+ ๙๐.. ๙๐
๑๐	Pretest Posttest	๔ ๙๐	+ ๙๐+.. ๙๐..	๘ ๘	+ ๙๐.. ๘
๑๑	Pretest Posttest	๙๐ ๗	+ ๙๐+.. ๙๐..	๘ ๗	+ ๙๐.. ๙๐
๑๒	Pretest Posttest	๘ ๘	+ ๙๐+.. ๙๐..	๗ ๕	๗ ๖
๑๓	Pretest Posttest	๖ ๗	+ ๙๐.. ๗	๑๑ ๖	+ ๙๐.. ๗

หมายเหตุ ๑๐+.. หมายถึงการใช้จำนวนขั้นตอน ๑๐ ขั้นแล้วยังแก้ปัญหาไม่ได้

คนที่	ชนิดการทดสอบ	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
		ใช้เวลา(นาที)	จำนวนขั้นตอน	ใช้เวลา(นาที)	จำนวนขั้นตอน
๙๔	Pretest Posttest	๗๗ ๗๘	๑๐+ ๑๐ ..	๕ ๔	๑๐ .. ๖
๙๕	Pretest Posttest	๖ ๗๗	๔ ๑๐	๔ ๔	๑๐ .. ๖
๙๖	Pretest Posttest	๔ ๖	+ ๑๐+.. ๑๐ ..	๔ ๔	๑๐ .. ๖
๙๗	Pretest Posttest	๖ ๗๗	+ ๑๐+.. ๑๐ ..	๔ ๔	๑๐ .. ๔
๙๘	Pretest Posttest	๖ ๕	+ ๑๐ .. ๔	๗ ๕	๑๐ .. ๕
๙๙	Pretest Posttest	๗๗ ๗๗	๗+ ๑๐ ..	๑๐ ๕	๑๐+.. ๑๐ ..
๒๐	Pretest Posttest	๖ ๕	+ ๑๐+.. ๑๐ ..	๔ ๖	๑๐+.. ๑๐ ..
๒๑	Pretest Posttest	๖ ๖	๖+ ๑๐ ..	๔ ๖	๔ ๔
๒๒	Pretest Posttest	๗ ๔	+ ๑๐ .. ๗	๔ ๔	๑๐ .. ๖
๒๓	Pretest Posttest	๔ ๗	+ ๑๐+.. ๑๐ ..	๗ ๖	๖ ๕
๒๔	Pretest Posttest	๔ ๗๗	+ ๑๐+.. ๑๐ ..	๗ ๖	๖ ๕
๒๕	Pretest Posttest	๗ ๖	๖+ ๑๐ ..	๖ ๔	๑๐ .. ๔
๒๖	Pretest Posttest	๖ ๗	๖	๗๗ ๗๔	๑๐ ๔
๒๗	Pretest Posttest	๗๗ ๗๗	+ ๑๐+.. ๑๐ ..	๗ ๔	๑๐ .. ๖

คนที่	ชนิดการทดสอบ	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
		ใช้เวลา(นาที)	จำนวนข้อต่อ	ใช้เวลา(นาที)	จำนวนข้อต่อ
๒๕	Pretest Posttest	๑๕ ๖	+ ๙๐ .. ๙	๙ ๔	+ ๙๐ .. ๗
๒๖	Pretest Posttest	๗ ๙๐	+ ๙๐ .. ๙๐ ..	๖ ๓	+ ๙๐ .. ๖
๓๐	Pretest Posttest	๙ ๕	+ ๙๐ .. ๗	๖ ๑๕	+ ๙๐ .. ๙๐ ..
๓๑	Pretest Posttest	๙ ๗	+ ๙๐ .. ๙๐ ..	๙ ๗	+ ๙๐ .. ๙๐ ..
๓๒	Pretest Posttest	๙ ๙	๖ ๖	๙๐ ๔	๙๐ ๔
๓๓	Pretest Posttest	๗ ๙	+ ๙๐ .. ๙๐ ..	๙ ๔	๙ ๔
๓๔	Pretest Posttest	๙๐ ๙	+ ๙๐ .. ๙	๙๐ ๔	+ ๙๐ .. ๔
๓๕	Pretest Posttest	๙ ๙	+ ๙๐ .. ๙๐	๙๔ ๓	+ ๙๐ .. ๖
๓๖	Pretest Posttest	๗ ๙	+ ๙๐ .. ๙๐ ..	๙ ๗	๙ ๗
๓๗	Pretest Posttest	๙ ๙	+ ๙๐ .. ๙	๙๐ ๔	+ ๙๐ .. ๔
๓๘	Pretest Posttest	๙ ๙	๗ ๙	๙๖ ๔	+ ๙๐ .. ๔
๓๙	Pretest Posttest	๙ ๙๐	+ ๙๐ .. ๙	๙ ๙	๙๐ ๗
๔๐	Pretest Posttest	๗ ๙๐	+ ๙๐ .. ๙๐	๙ ๓	+ ๙๐ .. ๙
๔๑	Pretest Posttest	๙ ๖	+ ๙๐ .. ๙๐ ..	๙ ๗	+ ๙๐ .. ๙๐ ..

คนที่	ชนิดการทดสอบ	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
		ใช้เวลา(นาที)	จำนวนข้อต่อ	ใช้เวลา(นาที)	จำนวนข้อต่อ
๔๙	Pretest	๑๖	+ ๙๐ ..	๙	+ ๙๐ ..
	Posttest	๙๐	+ ๙๐ ..	๙	๙๐
๕๐	Pretest	๗	+ ๙๐ ..	๙	๙
	Posttest	๔	๖	๙	+ ๙๐ ..
๕๑	Pretest	๙	๔	๙๐	+ ๙๐ ..
	Posttest	๖	๙	๙๐	+ ๙๐ ..
๕๒	Pretest	๙	+ ๙๐ ..	๙	+ ๙๐ ..
	Posttest	๗	+ ๙๐ ..	๔	๙
๕๓	Pretest	๙	๙	๒๐	+ ๙๐ ..
	Posttest	๗	+ ๙๐ ..	๖	๙
๕๔	Pretest	๑๓	+ ๙๐ ..	๙๐	+ ๙๐ ..
	Posttest	๗	+ ๙๐ ..	๙	๙
๕๕	Pretest	๙	+ ๙๐ ..	๙๗	+ ๙๐ ..
	Posttest	๔	+ ๙๐ ..	๙	๙
๕๖	Pretest	๙๐	+ ๙๐ ..	๙๖	+ ๙๐ ..
	Posttest	๙๙	+ ๙๐ ..	๙๗	๙
๕๗	Pretest	๗	๙	๖	+ ๙๐ ..
	Posttest	๗	+ ๙๐ ..	๙	๙

ภาคผนวก ข.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนที่แก้ปัญหาสำเร็จในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองโดยใช้ Chi-square test

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad \chi^2 = \frac{N(AD - BC)^2}{(A+B)(C+D)(A+C)(B+D)}$$

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

A = จำนวนนักเรียนที่แก้ปัญหาสำเร็จในกลุ่มควบคุม

B = จำนวนนักเรียนที่แก้ปัญหาไม่สำเร็จในกลุ่มควบคุม

C = จำนวนนักเรียนที่แก้ปัญหาสำเร็จในกลุ่มทดลอง

D = จำนวนนักเรียนที่แก้ปัญหาไม่สำเร็จในกลุ่มทดลอง

๒. หาค่าเฉลี่ยของจำนวนเวลาที่ใช้และจำนวนครั้งในการแก้ปัญหาสำเร็จของนักเรียนแต่ละกลุ่มในแต่ละครั้ง

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{x}_1$ = ค่าเฉลี่ยของจำนวนเวลาที่ใช้หรือจำนวนครั้งในการแก้ปัญหาสำเร็จของนักเรียนกลุ่มควบคุมในแต่ละครั้ง

$\bar{x}_2$ = ค่าเฉลี่ยของจำนวนเวลาที่ใช้ หรือจำนวนครั้งในการแก้ปัญหาสำเร็จของนักเรียนกลุ่มทดลองในแต่ละครั้ง

$\sum x_1$ = ผลรวมของจำนวนเวลาที่ใช้หรือจำนวนครั้งในการแก้ปัญหาสำเร็จของนักเรียนในกลุ่มควบคุมแต่ละคน

$\sum x_2$ = ผลรวมของจำนวนเวลาที่ใช้หรือจำนวนครั้งในการแก้ปัญหาสำเร็จของนักเรียนในกลุ่มทดลองแต่ละคน

N = จำนวนนักเรียนที่แก้ปัญหาได้สำเร็จในแต่ละกลุ่ม

๓. เปรียบเทียบจำนวนเวลาที่ใช้ และจำนวนครั้งในการแก้ปัญหาสำเร็จของนักเรียนในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยใช้ $t = \text{test}$

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad t = \frac{\bar{x}_2 - \bar{x}_1}{s_{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}}$$

$s_{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานระหว่างมัชชีมเลขคณิต

คำนวณจากสูตร

$$s_{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)} = \sqrt{\left(\frac{\sum x_1^2}{N_1} + \frac{\sum x_2^2}{N_2} \right) \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}, \quad \sum x^2 = \sum x^2 - \frac{(\sum x)^2}{N}$$

$\sum x_1^2$ = ผลรวมของจำนวนเวลาที่ใช้ หรือจำนวนครั้งในการแก้ปัญหาสำเร็จของนักเรียนในกลุ่มควบคุมแต่ละคนยกกำลังสอง

$\sum x_2^2$ = ผลรวมของจำนวนเวลาที่ใช้หรือจำนวนครั้งในการแก้ปัญหาสำเร็จ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองแต่ละคนยกกำลังสอง

N_1 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่แก้ปัญหาสำเร็จ

N_2 = จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่แก้ปัญหาสำเร็จ

ภาคผนวก ค.

แผนการฝึกชุดที่ ๑

การฝึกทดสอบหมุดสี

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดรหัสหมุดสีให้หาย « หมุด นักเรียนสามารถทดสอบรหัสหมุดสีได้ถูก เฉพาะสีทั้ง ๔ หมุด ไม่เกิน ๖ ขั้นตอน

กิจกรรมการฝึก

- ๑) ให้นักเรียนลุบหมุดสีแล้วแรกเพียงสีเดียวทั้ง « หมุด »
- ๒) ถ้าหมุดสีไม่ถูกเลย ให้ตัดสินันไปโดยไม่นำสินั้นมาใช้อีกด่อไป และใช้สีอื่นทดสอบ เช่นเดียวกันต่อไป
- ๓) ถ้าหมุดสีถูกเป็นจำนวนไม่ถึง « หมุด » เช่นถูกเป็นจำนวน ๑, ๒, ๓ หมุด ก็ให้ใช้หมุดสินั้นในแกรต่อไปเท่าจำนวนที่ถูก พร้อมทั้งใช้สีอื่นในช่องที่เหลือครึ่งละ ๑ สี แล้วสังเกตหมุด เนลยดังนี้

๓.๑. ถ้าจำนวนสีที่ถูกเท่าเดิม แสดงว่าสีใหม่ที่ใช้ไม่ถูกเลยให้ตัดสินันทิ้งไป และคงสีที่ถูกไว้เท่าเดิม พร้อมทั้งใช้สีใหม่ในช่องที่เหลือครึ่งละ ๑ สี เช่นกัน

๓.๒. ถ้าจำนวนสีที่ถูกเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่ครบ « หมุด » แสดงว่าสีใหม่ที่ใช้บ้างถูกเท่าจำนวนเนลยที่เพิ่มขึ้น ให้ใช้สีที่แน่ใจว่าถูกในขั้นต่อไป พร้อมทั้งใช้สีที่เหลือทดสอบต่อไปเช่นเดียวกันจนถูกครบสิ้น « หมุด »

แผนการฝึกชุดที่ ๒

การฝึกทดสอบคำแห่งของหมุดสี

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดรักษาระบบทดลองให้ถูกต้อง ๔ หมุด โดยบอกชื่อสีทั้ง ๔ หมุด ให้นักเรียนสามารถรู้ว่า
หมุดสีทั้ง ๔ ได้ตรงตามคำแห่งที่ตั้งไว้ โดยใช้ขั้นตอนไม่เกิน ๑๐ ขั้นตอน

กิจกรรมการฝึก

๑) ให้นักเรียนเสียบหมุดสีตามคำแห่งที่ตั้งไว้ ๔ คำแห่ง

๒) ให้นักเรียนสังเกตหมุดสีที่เฉลยตั้งนี้

๒.๑. ถ้าคำแห่งนั้นผิด ๒ คำแห่ง ถูก ๒ คำแห่ง ให้คงคำแห่งนั้นเดิมไว้ ๒ คำแห่ง^{ที่ตั้ง}
ให้ถูก แล้วสับเปลี่ยนหมุดสี ๒ หมุด

๒.๒. ถ้าคำแห่งนั้นผิด ๓ คำแห่ง ถูก ๑ คำแห่ง ให้คงคำแห่งนั้นเดิมไว้ ๑ คำแห่ง^{ที่ตั้ง}
ให้ถูก แล้วสับเปลี่ยนหมุดสี ๓ หมุด

๒.๓. ถ้าคำแห่งนั้นผิด ๔ คำแห่ง ให้สับเปลี่ยนหมุดสีใหม่ทั้งหมด โดยไม่นำหมุดสี
นั้น ๆ มาใช้ในคำแห่งนั้นที่ผิดอีกเลย

๓) หงษ์จากสับคำแห่งตามข้อ ๒ แล้ว ถ้าจำนวนคำแห่งที่ถูกน้อยลงหรือไม่ถูกเลย
แสดงว่าคำแห่งนั้นที่นำมาสับนั้น มีสีที่ถูกคำแห่งอยู่ ให้สับคำแห่งสีถูกใหม่ แล้วสังเกตหมุดเฉลย
ในขั้นก่อน ๆ ตลอดเวลา พร้อมทั้งใช้หลักการข้างต้นในการทดสอบหาคำแห่งที่ถูกต้อง

แผนการฝึกชุดที่ ๓

การฝึกทดสอบและคำทำแท่นพิรบอมกัน

รัศมีประสงค์ เชียงพุทธิกรรน

เมื่อกำหนดรหัสหมุดสีให้ท้าย « หมุด นักเรียนสามารถวางหมุดทึ้ง » ได้ตรงทึ้ง « สี และตรงคำทำแท่นที่ตั้งไว้ โดยใช้ขั้นตอนไม่เกิน ๑๐ ขั้นตอน

กิจกรรมการฝึก

ให้นักเรียนสุ่นหมุดสี สีไดสีทึ้งทึ้ง « หมุดในแควราก แล้วถูหมุดที่เฉลยดังนี้

- ๑) ถ้าหมุดสีไม่ถูกเลย ก็ให้ตัดสินันไปโดยไม่นำสินันมาใช้อีก
  - ๒) ถ้าหมุดสีถูกเป็นจำนวนไม่ถึง « หมุด ก็ใช้หมุดสินันในแควรต่อไปเท่าจำนวนที่ถูกพิรบอมทึ้งใช้สีอื่นในช่องที่เหลือครั้งละ ๑ สี แล้วสังเกตถูหมุดเฉลยดังนี้
- ๒.๑. ถ้าจำนวนสีที่ถูกเท่าเดิม และถูกคำทำแท่นด้วย ก็แสดงว่าสีใหม่ที่ใช้ไม่ถูกเลย
ให้ตัดสินันไป โดยไม่นำมาใช้อีก คงนำเฉพาะหมุดสีที่เคยถูกแล้วมาใช้ในแควรต่อไป ถ้าคำทำแท่นเดิม
- ๒.๒. ถ้าจำนวนสีที่ถูกเท่าเดิม และไม่ถูกคำทำแท่น ก็ใช้แต่หมุดสินันในแควรต่อไปโดยเปลี่ยนคำทำแท่นใหม่ และไม่นำมาเสียบในคำทำแท่นที่ผิดอีก

- ๒.๓. ถ้าจำนวนสีที่ถูกเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่ครบ « หมุด แสดงว่าสีใหม่ที่นำมาเสียบบันนถูกเท่าจำนวนเฉลยที่เพิ่มขึ้น ทั้งสังเกตคำทำแท่นที่ถูกด้วย แล้วใช้หลักการฝึกทดสอบสีในชุดที่ ๒ รวมกับการฝึกทดสอบคำทำแท่นในชุดที่ ๒ พิจารณาในการตัดรหัสให้ถูกต้อง พิรบอมกันทึ้ง ๒ ประการ

ประวัติผู้เขียน

นางสาวเกษมศรี เทมาราพรชัย เกิดเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
สำเร็จการศึกษาครุศาสตร์บัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๗๗ จากวุฒิลาภกรรณมหาวิทยาลัย ปัจจุบัน
รับราชการ ตำแหน่งอาจารย์ ๑ ระดับ ๓ ที่โรงเรียนบางป้าทอง ナンทบุรี

